

[Püirschel.]

boltt opstiller, findes der i Gruppen Gaard-
ejere, Parcellister, Forpagtere, Gartnere
13 pCt., Købmænd 10,3, Haandværkere og
Arbejdere 10,2, Læger og andre lignende
Erhverv 9,5, Direktører, Bestyrere og Bog-
holdere 9,4, Officerer 9, Sølvsnore 8, Fabri-
kanter, Apotekere, Grosserere 7,4, Propri-
etærer 6,6, Guldsnøre 6,8, Lærere 4,4, Un-
derofficerer 2,1, Godsejere og den Kategori
1,8, Kunstnere og Fotografer 1,7.

Disse Tal giver jo et ganske andet Bil-
lede, navnlig fordi det selvfølgelig er ganske
urigtigt ubetinget at henføre denne eller
hin Kategori til Overklassen. Fabrikanten
— ja, det kan jo dække over mangt og meget,
lige fra den virkelige Pengematador til en
Mand, der lever under Vilkaar, der ikke paa
nogen Maade er bedre end en højtlønnet
Arbejders. Det samme gælder Kategorien
Grosserere og Direktører. Tænk hvad der
findes af Direktører! Jeg minder blot om
denne berømte: Hvor er han Direktør?
Han er Direktør for et Loppeteater! Derfor
kan der fornuftigvis ikke bygges noget paa
dette med nogen Sikkerhed. Det, man kan
sig med stor Sikkerhed, er, at det store
Flertal af det danske Officerskorps rekrute-
res fra Middelstanden. Det er jo en fuld-
kommen Forvrængning af Kendsgernin-
gerne, hvis man f. Eks. regner Tjeneste-
mænd eller blot nogen Del af dem til Over-
klassen. De Tjenestemandslønninger, der
bydes her i Landet, er saa sandelig ikke eg-
nede til at fremkalde Overklassetilbøjelig-
heder hos deres Indehavere, og det er jo
meget betegnende for den Imødegaaelse,
der arrangeres, at der er saadan et Begreb
som Sølvsnorene forsvundet. (*Aksel Lar-
sen*: Det var Sørens!). Ja, jeg ser det i
hvert Fald ikke. (*Aksel Larsen*: Saa se
efter!). Jeg har set efter meget omhyggeligt,
jeg kan ikke finde det. Og det har det In-
teresse at faa frem, netop som Klasse for
sig, fordi det virkelig siger noget om dets
Indehaveres sociale Stilling. Her er det jo
meget betegnende, at der for Sølvsnorenes
Vedkommende er et højere Tal end for Gulds-
snorene. For Sølvsnorene er det 8, for Gulds-
snorene 6,6.

I øvrigt arbejder de to Statistikker med
forskellige Tal. Den ene, Kaptajnens, har
et Tal paa omkring 1 300, og den anden har
et Tal paa henvend 500. Sandsynligvis er i
de første Tal medregnet Sekondløjtnanterne,
ellers kan man vist ikke naa til det høje Tal.

Det, som skulde komme ud af dette
her, er, at ethvert Forsøg paa paa denne
Maade at skaffe oplyst, hvorledes Rekru-
teringen er, naturligvis altid maa erkendes

at være mangelfuldt. Det er langt mere
værdifuldt at se de Levevilkaar, hvorunder
Officererne lever; det er det, der til syvende
og sidst er afgørende for, om en Mand føler
sig som hørende til Overklassen eller ikke,
og enhver, der kender de danske Officerers
Levevilkaar, vil jo vide, at Overklassetil-
bøjeligheder er der ikke Plads for.

Derimod er det ganske naturligt, at
der inden for Officerskorpsen findes en Korps-
aand. Det er nødvendigt, og den behøver
ingenlunde at være noget skadeligt. Ja,
jeg vil endog sige, at et Officerskorps, der
ikke følte, at det havde Forpligtelser over
for sin Stand, vilde ikke være et Officers-
korps, som det bør være.

Over for den megen Tale om Demokra-
tisering er det ganske interessant at se
Udviklingen i Rusland, hvor man jo be-
gyndte paa en uhyre demokratisk Maade:
samme Uniform, samme Kvarter og Til-
tale, f. Eks.: Kammerat Kompagnifører.
Men hvorledes er det nu? Nu er de russiske
Officerer udstyret med Distinktioner, der
klart og tydeligt kendetegner dem ganske
paa samme Maade, som de findes i de vest-
europæiske Armeer, og Tiltalen er: Hr.
Kaptajn, og Skildvagten staar uden for
Officerskvarteret, ganske som Tilfældet er
i de vesteuropæiske Hære. Det er naturlig-
vis nødvendigt, naar Rusland vil skabe en
Hær, at det saa ogsaa skaber sig et Officers-
korps, som er præget af en god Korpsaand.

Dernæst vil jeg gerne gøre en Bemærk-
ning med Hensyn til de to Regeringspar-
tiers Stilling til dette Forslag. Det fremgaar
ganske klart, at der er en dyb Uoverensstem-
melse mellem de to Partier. Fra socialdemo-
kratisk Side hører man Gang paa Gang en
klar og aaben Erkendelse af, at Forslaget
er Udtryk for den Ændring i Opfattelsen,
der er en Følge af de ændrede udenrigspoli-
tiske Forhold. Fra radikal Side erkender
man ikke denne Ændrings Berettigelse.
Man erkender ikke, at de udenrigspolitiske
Forhold kan begrunde en Ændring af Dan-
marks Forsvar — meget naturligt i Kraft af
den Opfattelse, som nu engang er de Radi-
kales, nemlig den, at et Forsvar er direkte
skadeligt for Danmark, en direkte Fare for
Danmark. Dette er jo den radikale Opfat-
telse, og her ser vi altsaa, formodentlig som
Udtryk for den Ærlighed i Politik, Stats-
ministeren saa bombastisk har krævet, at
disse to Partier ud fra en grundforskellig
Opfattelse af det Spørgsmaal, der her er
Tale om, enes om et Forslag, et Forslag,
der for Socialdemokratiets Vedkommende
betyder, at det gaar med til at gennemføre
noget, der er ringere end det, de mente